

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Gyulai Munkaügyi Bíróság Dr. Tordai Gábor jogtanácsos (Független Rendőr Szakszervezet 1388 Budapest, Király u. 71.) által képviselt **Sz. A. felperesnek a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság** (5600 Békéscsaba, Bartók B. út 1-3.) **alperes ellen fegyelmi tárgyú perében** meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

A bíróság az alperes Békés Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője 146-5/2004. Fe. határozatát a Békéscsabai Rendőrkapitányság állományilletékes parancsnok 248-5/2004. Fe. határozatára is kiterjedően megváltoztatja akként, hogy az alkalmazott fegyelmi büntetés helyett a felperessel szemben megrovás fegyelmi büntetést alkalmaz.

Mindegyik fél maga viseli a saját perköltségét.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a Békés Megyei Bíróság Gazdasági Hivatal külön felhívására 405,- (négy százöt) forint állam által előlegezett költséget.

A ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül írásban és három példányban fellebbezésnek van helye, melyet a Gyulai Munkaügyi Bíróságnál lehet benyújtani. A felek, ha a fellebbezés csak perköltséggel, illetve az ítélet indokolásával kapcsolatos, tárgyalás tartását kérhetik. Egyéb esetekben a felek közös kérelmére a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető.

I N D O K O L Á S

A Békéscsabai Rendőrkapitányság állományilletékes parancsnoka, mint fegyelmi jogkör gyakorlója 248-5/2004. Fe. határozatával a felperes r. törzsszázlóst alacsonyabb szolgálati beosztásba helyezés fegyelmi büntetéssel sújtotta. A felperes terhére róttá a határozat, hogy 2004. január hó 25. napján, mint megbízott szolgálatparancsnok a délelőtti kivonulás tényéről az ügyeletet sem telefonon, sem rádióon nem tájékoztatta. Az alárendeltek ellenőrzését az eligazító lapon nem dokumentálta. A felperesnek nem volt tudomása arról, hogy B. Á. r. törm. és Cs.J. r. őrm. gyalogos járőrök huzamosabb ideig az épületben és nem közterületen tartózkodtak. Felperes terhére rótták még, hogy objektumórséget, fogdaórséget, előállító helyiséget nem ellenőrizte. A jelenlét

rögzítésére szolgáló nyilvántartást nem tényszerűen vezette. A szolgálati kötelezettségek vétkes megszegésével kapcsolatban megjelölésre került a Hszt. 68. § (1) bekezdés b) pontja, a 22/1997. ORFK utasítás 4., 27., 93., 94., 101. pontja, valamint a 22/1995. ORFK utasítás 52. pontja, továbbá a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság Hivatalvezetőjének 1/1999. Intézkedés 6., 7. pontja és az 58/36/2003. ált. sz. munkaköri leírás 9. és 15. pontja. Enyhítő körülményként vették figyelembe a felelősség részleges elismerését és súlyosbító körülményként értékelték a szolgálati rendre, fegyelemre gyakorolt negatív hatást és hogy felperes a fegyelmi vétséget szolgálatparancsnokként követte el, továbbá, hogy hasonló jellegű fegyelemsértést követet el 2002. decemberében, mellyel kapcsolatban a Békés Megyei Bíróság jogerős ítélete az eljárási szabályszegés miatt a fegyelmi jogkövetkezményt hatályon kívül helyezte. Az elsőfokú fegyelmi határozat nem értékelt a felperes terhére, hogy az ügybeli szolgálatteljesítés során 15 órákor engedély nélkül távozott haza.

A Békés Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője 246-5/2004. Fe. határozatával a felperes panaszát elutasította és az elsőfokú fegyelmi határozatot helybenhagyta. A másodfokú határozat megállapítja, hogy a felperes a körzeti megbizotti naplót nem tényszerűen vezette, amikor 15 órákor szolgálati helyét elhagyta, ugyanakkor a naplóból az tűnik ki, hogy 2004. január hó 25. napján reggel 6 órától – 18 óráig volt szolgálatba vezényelve. A határozat kiemeli annak helyes megállapítását, hogy nem értékelték a felperes terhére, hogy engedély nélkül hagyta volna el szolgálati helyét. A határozat megállapítást tartalmaz azzal kapcsolatban, hogy a fegyelmi eljárás kiterjesztése megalapozott és törvényes. Az elsőfokú határozat helyesen állapítja meg, hogy felperes magatartásával negatív hatást gyakorolt a szolgálati rendre. Jogszerű volt a 2002. decemberi fegyelemsértés súlyosbító körülményként való értékelése.

Felperes keresetében a fegyelmi büntetés megváltoztatását, esetlegesen annak mellőzésével írásbeli figyelmeztetés alkalmazását kérte. Elismerte, hogy a megjelölt körlevéllel ellentétben sem távbeszélőn, sem rádión az épületből való kivonulásról az ügyeletet nem tájékoztatta, elismerte, hogy az egyidejű dokumentálást elmulasztotta, azonban vitatta, hogy B. Á. és Cs. J. alárendeltek ne ellenőrizte és ne utasította volna. B. Á. és Cs. J. tanúvallomásukban ezt maguk is kinyilvánították. Elismerte, hogy a szolgálatban töltött idő tekintetében a szolgálati naplót nem tényszerűen vezette. Arra hivatkozott, hogy lakása elektromos hiba következtében áram nélkül maradt, ezért kellett 15 órákor lakására távoznia, ennél fogva vitatta a vétkességet a fogda és az előállító helyiség ellenőrzése elmaradásával kapcsolatban. A felperesi álláspont szerint a fegyelmi eljárás kiterjesztése lehetőségét a Hszt. nem szabályozza. A 2002. decemberi esettel kapcsolatos fegyelmi ügy súlyosbító körülményként való mellőzését kérte, továbbá enyhítő körülményként kérte értékelni 2004-ben született gyermeke betegségét és ezzel kapcsolatban felmerülő többletterheket.

Az ellenkérelem a kereset elutasítására irányult. Az alperes álláspontja szerint a fegyelmi határozat helyesen állapította meg a tényeket és az eljáró szervek nem tévedtek az abból levont jogi következtetés tekintetében sem. A fegyelmi eljárás kiterjesztése megfelel a jogszabálynak, a hatályon kívül helyezett fegyelmi büntetés ellenére a megvalósult fegyelmi vétség súlyosbító körülményként való értékelése törvényes.

A kereset részben alapos.

A bíróság álláspontja szerint a felperes az ügyelet megfelelő tájékoztatása elmulasztásában, a szolgálatellátás közben tett intézkedések egyidejű rögzítése nyilvántartása elmaradásában és a teljesített szolgálati idő nem tényszerű nyilvántartásában megfogalmazható magatartásokkal követett el fegyelmi vétségeket. E kötelességszegések közül valamennyit a felperes ténybelileg beismerte. A fegyelmi eljárás kiterjesztése a teljesített szolgálati idő nem tényszerű nyilvántartása magatartásra megalapozott és megfelel a jogszabályoknak. A másodfokú határozat ezzel kapcsolatos álláspontját a munkaügyi bíróság maradéktalanul osztja.

A bíróság kiemeli, hogy a másodfokú határozat helyesen értékelés körébe vonta és mellőzte annak megállapítását, hogy a felperes 2004. január hó 25. napján 15 órakor engedély nélkül távozott volna.

Az engedély nélküli távozás felperes terhére történő megállapítása mellőzése következtében nem állapítható meg vétkesség az előállító helyiség és a fogda ellenőrzése elmulasztásával kapcsolatban. Az elvárás, ha egyéb körülmény nem indokolja a napi egyszeri ellenőrzés a felperesnek azonban rendkívüli háztartási üzemzavar elhárítása érdekében kellett 15 órakor lakására távoznia. A bíróság a felperes fegyelmi eljárás során is már előterjesztett védekezését, melyet a tárgyaláson bizonyítással kiegészített (H. Z. tanúvallomása) elfogadta.

A 2003. január hó 25. napján történt szolgálat-ellátási problémák érdemi része a rendőrség lényege szempontjából a bíróság álláspontja szerint az, hogy B. Á. és Cs. J. hosszabb időn keresztül, körülbelül 10 órától – 13 óra 30 percig az épületben és nem közterületen tartózkodtak. Nevezettek a robotzsaruval kapcsolatos adatbevitelre, illetve jelentés elkészítésére hivatkoztak. Egyik intézkedés időigénye sem indokolta, hogy ezen az egyébként téli vasárnapi napon olyan időtartamban bent tartózkodjanak, mint ahogy az megvalósult. A felperes a második kivonulását megelőzően egyébként ellenőrizte B. Á. és Cs. J. alárendeltek, ezt az alárendeltek elismerték és az is megállapítható, hogy a felperes iránymutatást adott, hogy a dokumentálást követően továbbra is a főfeladatukat kell teljesíteniük. Ez az, ami nem valósult meg, ezért a rendőrség az alárendeltekkel szemben írásbeli figyelmeztetést, illetve megrovás fegyelmi büntetést alkalmazott.

A bíróság a felperes ellenőrzésben megnyilvánuló szolgálatellátásában a perbeli napon a rendelkezésre álló adatok alapján nem tud megállapítani olyan eltérést, amely a fegyelmi vétségként való értékelést szükségessé tenné.

Meg kell még állapítani, hogy a felperes az objektumőriséget ellenőrizte, ezt nyilvántartás is rögzíti.

A 2002. decemberi elismert fegyelmi vétséggel kapcsolatban a bíróság felcsatolta a Gyulai Munkaügyi Bíróság 1.M.59/2003. szám alatti ügyiratát. Ebből megállapítható, hogy valóban eljárási hibák miatt a fegyelmi határozat és büntetés hatálytalanításra

került. Jogdogmatikai akadályja nincs a korábbi magatartás súlyosbító körülményként való értékelésének, ezzel kapcsolatban a bíróság az alperesi álláspontot elfogadja, azonban meg kell említeni azt is, hogy nem gyakorlat hatályon kívül helyezett büntetés esetében a kifogásolható magatartás súlyosbító körülményként való értékelése. Éppen azért nem gyakorlat, mert súlyosbító körülményként inkább az értékelhető, ha valaki kifogásolható magatartás miatt fegyelmi büntetést kap és a fegyelmi büntetés olyan értelemben nem bizonyul eredményesnek, hogy ismét felveti a fegyelmi büntetés alkalmazása szükségességét. Az alaphelyzet tehát az, hogy a felperes a 2002. decemberi eset miatt fegyelmi büntetést nem kapott, a bíróság ezért a joggyakorlatnak megfelelően súlyosbító körülményként való értékelést mellőzte.

A kisgyermekkel kapcsolatos egészségügyi problémát, mely a családnak többletgondot, nehézséget eredményes, a bíróság nem értékelte enyhítő körülménynek, mert az ügyvel kapcsolatos relevancia nem kimutatható.

A fegyelmi büntetés megváltoztatása során szempont volt az is, hogy a megállapítható fegyelmi vétségekhez képest a felperes esetében alkalmazott jogkövetkezmény igazodjon az alárendeltek esetében alkalmazott jogkövetkezményhez.

A perköltség-viselésről való rendelkezés a Pp. 81. §-a értelmében mellőzésre került. A pervesztesség, pernyertesség aránya nem megállapítható, ezért mindegyik fél maga viseli a saját perköltségét.

Gyula, 2004. július 20.

Dr. Juhász gábor s.k.
a tanács elnöke

Gál Bertalanné s.k.
ülnök

László Mihályné s.k.
ülnök

A Békés Megyei Bíróság, Gyula
3.Mf.25.902/2004/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Békés Megyei Bíróság a dr. Tordai Gábor (Független Rendőr Szakszervezet, 1388 Bp., Pf.: 52.) által képviselt **Sz. A. felperesnek a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság** (5600 Békéscsaba, Pf. 124.) **alperes ellen fegyelmi határozat megváltoztatása iránt** a Gyulai Munkaügyi Bíróság előtt folyamatba tett perében, a

2004. évi július hó 20. napján kelt 3.M.249/2004/7. szám alatti ítélet ellen az alperes részéről 8. és a felperes részéről 9. szám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A megyei bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a megrovás fegyelmi fenyítést az egy fizetési fokozattal 1 évre való visszavetés fegyelmi fenyítésre változtatja.

Egyebekben az ítéletet helybenhagyja.

Mindegyik fél viselni tartozik a fellebbezési szakban felmerült saját költségét.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A Békéscsabai Rendőr-főkapitányság állományilletékes parancsnoka – mint a fegyelmi jogkör gyakorlója – által kiszabott „alacsonyabb szolgálati beosztásba helyezés” fegyelmi fenyítés mérséklése indokán benyújtott szolgálati panaszt elutasító alperesi határozat megváltoztatása, az alkalmazott fegyelmi fenyítés mérséklése, esetlegesen annak mellőzésével írásbeli figyelmeztetés alkalmazása iránt előterjesztett felperesi keresetnek az elsőfokú bíróság helyt adott és a meghozott fegyelmi büntetés helyett a felperessel szemben „megrovás” fegyelmi fenyítést alkalmazott. A perköltség vonatkozásában úgy rendelkezett, hogy azt mindegyik fél maga köteles viselni. Végezetül kötelezte az alperest 405,- forint állam által előlegezett költség bírósági gazdasági hivatali felhívásra történő megfizetésére.

Az ítélet ellen a felek mindegyike fellebbezéssel élt.

Az alperes fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására, a kereset teljes elutasítására és perköltség megállapítására irányult. Hivatkozása szerint a fegyelmi határozat által megállapított fegyelemsértés tényét az ezzel kapcsolatos fegyelmi eljárásban a felperes is csupán egy szempontból tette vitássá, nevezetesen a gyalogos járőrök ellenőrzésének elmulasztásával kapcsolatos hivatkozást vitatta. Ezt az elsőfokú bíróság is elfogadta, hona Cs. J. tanúvallomása ennek az ellenkezőjére bizonyíték. Elmulasztotta a bíróság V. I. tanúvallomásának értékelését is arra vonatkozóan, hogy a felperest folyamatos ellenőrzési kötelezettség terhelte. Következésképpen a felperes által el nem ismert vétség tekintetében is kellő bizonyíték áll rendelkezésre. Ily módon az alperes által kiszabott fegyelmi fenyítés áll arányban az elkövetett vétségekkel, melyek kellő bizonyítást is nyertek. Fenntartotta azon hivatkozását is, hogy a korábbi fegyelmi ügyvel kapcsolatos vétség is adott esetben értékelés tárgyává tehető, függetlenül attól, hogy eljárási okokból az intézkedést utóbb a megyei bíróság hatályon kívül helyezte.

A felperes fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletének kizárólag a perköltségre vonatkozó rendelkezését sérelmezte. Ezzel összefüggésben előadta, hogy miután kereset szerinti ítélet született, és az elsőfokú bíróság enyhítette az eredetileg kiszabott fegyelmi fenyítést, ily módon téves a Pp. 81. §-ára történt hivatkozás. Ennek indokán 30.000,- forint összegű elsőfokú perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Fellebbezési költségigényét 10.000,- forintban jelölte meg.

A felek fellebbezési ellenkérelme az érintett körben az ítélet helybenhagyására irányult, illetőleg az ítéletnek a saját fellebbezés szerinti megváltoztatását kérték.

Az alperes fellebbezése részben alapos, a felperes fellebbezése alaptalan.

A megyei bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megalapozott és helytálló döntés meghozatalához szükséges bizonyítást lefolytatta, annak eredményeként a tényállást helyesen állapította meg, azonban tévedett az abból levont jogi következtetés tekintetében. Tévedése az elkövetett fegyelemsértéssel arányban álló fegyelmi fenyítés alkalmazásában nyilvánult meg.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a felperes nem tette vitássá, s az alperes is csupán egy tekintetben támadta annak helytállóságát: nevezetesen nem nyert megállapítást a folyamatos ellenőrzés kötelezettsége annak ellenére, hogy erre vonatkozóan tanúvallomások állnak rendelkezésre.

A megyei bíróság értékelés tárgyává tette az alperes által hivatkozott Cs. J. és V. I. tanúvallomását. Cs. J. valóban azt adta elő 2004. február 18-i személyes meghallgatása során, hogy a perbeli napon – azaz 2004. január 25-én – találkozott ugyan a felperessel, azonban tőle nem kérdezett semmit. Ugyanakkor nevezett azt is elmondta, hogy a felperes beszélt B. Á. rendőr törzsőrmesterrel, aki tájékoztatta a felperest, hogy bent kell maradniuk iratkészítés miatt. Ezt a közlést B. később Cs. J. tudomására is hozta.

V. I. meghallgatására 2004. február 17. napján került sor, aki ekkor elmondta, hogy a szolgálatparancsnokoknak folyamatos ellenőrzési kötelezettsége van a járőrszolgálati szabályzat alapján és beosztottaik tevékenységéért felelősséggel tartoznak.

A folyamatos ellenőrzési kötelezettségre vonatkozó fenti tanúvallomással szembe helyezhető a megyei bíróság álláspontja szerint egyrészt K. R. rendőr főtörzsőrmester, másrészt N. S. ellenőrzési szolgálatvezető tanúvallomása. K. R. 2004. február 27-i tanúvallomása során előadta, hogy a szolgálatparancsnok ellenőrzésére szolgálatonként minimum egy alkalommal került sor oly módon, hogy külön-külön egyszer ellenőrzésre kerül az objektumőr, a gépkocsizó járőr, a fogdaőr, illetve a gyalogos járőr.

N. S. ellenőrzési szolgálatvezető meghallgatását az eljáró elsőfokú bíróság tartotta szükségesnek, különös tekintettel arra a tényre, hogy nevezett volt az, aki az alperesi hivatalvezetővel 2004. január 25-én ellenőrzést végzett és beosztásából adódóan

nyilvánvaló kompetenciával bíró a szolgálatvezetővel szemben támasztott elvárásokat illetően. Nevezett a 2004. július 20-i személyes meghallgatása során előadta, hogy elvárás szerint szolgálatonként egyszer kell ellenőrizni. Ez a kijelentése nem vitásan a fogdával és az előállító helységgel kapcsolatban hangzott el, azonban ha ezek vonatkozásában – az itt dolgozó fogdaőr tekintetében – napi egyszeri ellenőrzés az elvárás, alappal feltételezhető a további alárendeltek tekintetében is ezen kívánalom megléte. Egyéb vonatkozásban sem tett említést N. S. a folyamatos ellenőrzési kötelezettségről, mint elvárásról, és nem ennek hiányában látta megvalósulni a felperes terhén a kötelezettségszegést. Nevezett megítélése szerint a fő probléma az volt, hogy a felperes, mint állományparancsnok nem bírt ismeretekkel az állomány egy részének tartózkodási helye felől.

A megyei bíróság nem látta bizonyítottnak a folyamatos ellenőrzés követelményének hatályosulását, ezért ehhez képest abban kellett állást foglalnia, hogy a felperes terhén megmaradt fegyelemsértéssel mi tekinthető arányban álló fegyelmi fenyítésnek. Ezzel összefüggésben a megyei bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elsőfokú bíróság túlságosan enyhén vontta meg a következményeket, és nem értékelt kellő súllyal olyan körülményeket, amelyek a felperesi magatartásra jellemzőek és vétkességére kihatással bírnak. Így nem mellőzhető annak értékelése, hogy a felperes 1998-ban már részesült írásbeli figyelmeztetésben. Az írásbeli figyelmeztetés nem vitásan nem fegyelmi fenyítés, azonban mégis kifejezésre jut benne egyfajta munkáltatói rosszallás egy adott munkavállalói magatartással szemben. Szintén nem értékelhető fegyelmi fenyítésként az az alacsonyabb szolgálati beosztásba helyezés fegyelmi fenyítés, amely utóbb – eljárásjogi szabálysértés indokán – hatályon kívül helyezésre került. Annak értékelése azonban nem kizárt, hogy ténybelileg már korábban is megvalósult a perbelihez hasonló felperesi magatartás, amely egyfajta irányultságot tükröz.

Nem vitás, hogy a felperes a perbeli napon ellenőrzést hajtott végre, azonban úgy távozott munkahelyéről, hogy munkatársai nem tudtak holléte felől. Az általános elváráshoz képest szigorúbb szabályok szerint működő fegyveres testületnél az ilyesfajta mulasztás nyilvánvalóan súlyosabb értékelést kell, hogy nyerjen a munkahely indokán. A megyei bíróság mindezen körülmények együttes mérlegelése után arra az álláspontra helyezkedett, hogy megrovás fegyelmi fenyítés nem fejezi ki azt a negatív értékelést, amely ehhez a magatartáshoz kapcsolódhat. Ezért a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az elsőfokú bírósághoz képest súlyosabb fegyelmi fenyítést alkalmazott a felperessel szemben.

A megyei bíróság által alkalmazott fegyelmi fenyítés indokán a felek egyike sem tekinthető teljes mértékben pernyertesnek, ezért nem nyílt lehetőség arra, hogy a felperes által sérelmezett perköltség tárgyában az elsőfokú bíróságéhoz képest eltérő rendelkezést hozzon.

Ugyanezen indok alapján határozott úgy, hogy a fellebbezési szakban felmerült költségeiket a felek maguk kötelesek viselni.

Gyula, 2004. évi október hó 19. napján

Dr. Wlassits Gábor sk. a tanács elnöke
Kovácsné dr. Kubicza Ildikó sk. előadó bíró
Sztrungáné dr. Tóth Tünde sk. bíró

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.I.10.066/2005/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

*A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Független Rendőr Szakszervezet (1388 Budapest, Pf. 52., ügyintéző: Dr. Csányi Éva jogtanácsos) által képviselt **Sz. A. felperesnek a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság (5600 Békéscsaba, Pf. 124.) alperes ellen fegyelmi határozat megváltoztatása iránt** a Gyulai Munkaügyi Bíróságon 3.M.249/2004. szám alatt megindított és a Békés Megyei Bíróság 3. Mf.25.902/2004/3. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő*

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.902/2004/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy az alperesnek tizenöt napon belül fizessen meg 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A Közrendvédelmi Osztály, Körzeti Megbízotti Alosztályra vezényelt rendőrtörzsszázlós rendfokozatú felperest a rendőrkapitányság vezetője utasítás, parancs hanyag teljesítése, parancsnoki ellenőrzés elmulasztása, szolgálati

okmányok szabálytalan vezetése fegyelemsértés elkövetése miatt a 248-5/2004. Fe. számú fegyelmi határozatában a Hszt. 123. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott alacsonyabb szolgálati beosztásba helyezés fenyítéssel sújtotta.

A felperes a határozattal szemben szolgálati panaszt jelentett be, annak elutasítását követően pedig keresetet nyújtott be a munkaügyi bírósághoz a fegyelemsértés tárgyi súlyával arányban álló fenyítés kiszabása, illetőleg annak mellőzésével írásbeli figyelmeztetés alkalmazása iránt.

A munkaügyi bíróság ítéletében a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője 246-5/2004. Fe. határozatát a Békéscsaba Rendőrkapitányság állományilletékes parancsnokának 248-5/2004. Fe. határozatára is kiterjedően megváltoztatta, a kiszabott fenyítés helyett a felperessel szemben megrovás fenyítést alkalmazott.

A felek fellebbezése folytán eljáró megyei bíróság az alperes fellebbezését részben alaposnak, míg a felperes fellebbezését alaptalannak találta, ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a megrovás fenyítést az egy fizetési fokozattal egy évre való visszavetés fenyítésre változtatta. Egyebekben az ítéletet helyben hagyta.

Az ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság megalapozott és helytálló döntés meghozatalához szükséges bizonyítást lefolytatta, annak eredményeként a tényállást helyesen állapította meg, azonban tévedett az abból levont jogi következtetés tekintetében. Tévedése az elkövetett fegyelemsértéssel nem arányban álló fegyelmi fenyítés alkalmazásában nyilvánult meg. A megyei bíróság szerint az elsőfokú bíróság túlságosan enyhén vonta meg a következményeket és nem értékelte kellő súllyal azokat a körülményeket, amelyek a felperesi magatartásra kihatással voltak. Nem mellőzhető annak értékelése, hogy a felperes 1998-ban már részesült írásbeli figyelmeztetésben. Igaz, hogy egy alacsonyabb szolgálati beosztásba helyezés fegyelmi fenyítés kiszabó fegyelmi határozatot eljárásjogi szabálysértés miatt a bíróság hatályon kívül helyezett, azonban figyelembe kell venni, hogy a felperes már korábban is megvalósított a perbelihez hasonló magatartást. Mindezek alapján a másodfokú bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy a megrovás nem fejezi ki azt a negatív értékelést, amely az elkövetett fegyelemsértéshez kapcsolódhat, ezért az elsőfokú bírósághoz képest súlyosabb büntetést alkalmazott.

A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben annak megváltoztatását és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság jogszabálysértően alkalmazott vele szemben egy fizetési fokozattal egy évre való visszavetés fenyítést. A II. besorolási osztály IV. beosztási kategória 14. számú fizetési

fokozatába van besorolva, és a kiszabott fenyítés végrehajtása során a III. beosztási kategóriába, vagyis egy alacsonyabb beosztásba kerülne. Ezért vele szemben e fenyítés alkalmazásának nem lett volna helye. A 11/1997. (II. 18.) BM rendelet 6. számú mellékletének 3.6. pontjaira, valamint a Legfelsőbb Bíróság BH 1998. évi számában megjelent 159. számú jogesetre is hivatkozott. Vitatta, hogy egy hat évvel ezelőtti figyelmeztetés, valamint a bíróság által jogerősen hatályon kívül helyezett ügy a cselekmény megítélésénél súlyosító körülményként értékelhető.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárást elrendelte.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását, illetve ennek hiányában az alacsonyabb szolgálati beosztásba helyezés fenyítés fegyelmi büntetés helybenhagyását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el [Pp. 274. § (1) bekezdés].

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletét csupán a perköltség vonatkozásában támadta meg fellebbezéssel, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem tette vitássá. Az ellenőrzési kötelezettség elmulasztása fegyelemsértés elkövetését a másodfokú bíróság sem állapította meg, és így az elsőfokú bíróság ítéletét kizárólag abból a szempontból bírálta felül, hogy a megrovásra enyhített fenyítés arányban áll-e a felperes által ténybelileg beismert, bizonyított fegyelmi vétségekkel, vagyis az ügyelet megfelelő tájékoztatásának és a szolgálat közben tett intézkedések egyidejű nyilvántartásának elmulasztásával, valamint a szolgálatban töltött idő nem tényszerű nyilvántartásával.

A Legfelsőbb Bíróság egyetért a másodfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, miszerint az elsőfokú bíróság túlságosan enyhén vonta meg a következményeket, és megrovás helyett súlyosabb fenyítés kiszabása indokolt.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság tévedett, amikor a felperessel szemben súlyosabb fenyítésként a Hszt. 123. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott egy fizetési fokozattal egy évre való visszavetés fenyítést alkalmazta.

A Hszt. 39. § (3) bekezdése szerint a kinevezési okmányoknak tartalmaznia kell a szolgálati viszonyra vonatkozó minden lényeges adatot, így – többek között – különösen a szolgálati viszony kezdetét, a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztását és helyét, rendfokozatát, a besorolási osztályon belüli beosztási kategóriáját, fizetési fokozatát.

A Hszt. 123. § (1) bekezdése önálló fenyítésként külön sorolja fel az egy fizetési fokozattal egy évre való visszavetés (d. pont) és az alacsonyabb szolgálati beosztásba helyezés (g. pont) fenyítést.

A szolgálati beosztás és a beosztási kategória nem azonos fogalmak, ezért – a felperes álláspontjával ellentétben – a Hszt. 123. § (1) bekezdés d) pontja szerinti fenyítés akkor is kiszabható, ha az az adott beosztási kategória legalacsonyabb fizetési fokozatát érinti. A felperes szolgálati beosztása (nyomozó a B-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán) a megyei bíróság által alkalmazott fenyítéssel nem változott, az illetménye pedig a fenyítés eredményeként csökkenhetett [Hszt. 102. § (2) bekezdés].

Ennek nem mond ellent a 11/1997. (II. 11.) BM rendelet 6. számú mellékletének 3.6. pontja sem, amely szerint a feddés, a megrovás, a pénzbírság és a fizetési fokozatban való visszavetés a rendfokozatot, a beosztást és a szolgálati viszonyt nem érintő fegyelmi fenyítések.

A fentiekre figyelemmel a jogerős ítélet az ügy érdemi elbírálására kihatóan nem jogszabálysértő, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdésében foglaltak alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárási költség viselése felől a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján, a felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről a 6/2986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2005. szeptember 28.

*Dr. Fekete Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke*

*Dr. Földényi Gyuláné s.k.
előadó bíró*

*Dr. Molnár Istvánné s.k.
bíró*